

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.10 d.d. 10 april 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 19 maart 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een overig obligo met contractnummer *****605. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 3 februari 2016 en een bijzonderheids codering 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 4 februari 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 3 december 2016.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

De betrokkene stelt dat de deelnemer verzuimd heeft te melden dat gegevens over de overeenkomst werden verstrekt aan het BKR. Voorts stelt betrokkene dat hij geen vooraankondiging voor registratie van de A heeft ontvangen. De ingangsdatum van het contract is fout (3 februari 2016 in plaats van 3 september 2014). Ook de werkelijke einddatum is niet juist (3 december 2016 moet zijn 18 oktober 2016). Tot slot is de kredietsoort niet correct (overig obligo moet zijn doorlopend krediet). De betrokkene wenst een hypotheek af te sluiten, maar de registratie staat daaraan in de weg.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat zij in september 2014 een kaart heeft uitgegeven op naam van de betrokkene. De maandafrekeningen werden betaald middels automatische incasso. In oktober 2015 en november 2015 was er onvoldoende saldo en konden betalingen niet worden verwerkt. De deelnemer heeft diverse pogingen (schriftelijk en telefonisch) gedaan om betrokkene te bereiken, zonder succes. De deelnemer stuurt kopieën van brieven. Toen betaling uitbleef is de kaartrekening

geannuleerd en de achterstand gemeld bij het BKR. Na tussenkomst van het incassobureau is het gehele saldo in november 2016 betaald. De deelnemer stelt dat de betrokkene op de hoogte is gesteld van de achterstand en dat registratie bij BKR ook wordt vermeld in haar algemene voorwaarden.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een overig obligo met contractnummer *****605. De registratie wordt gekenmerkt door een A op 3 februari 2016 en een code 2 op 4 februari 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 3 december 2016.

Alvorens de deelnemer overgaat tot registratie van een achterstand, is zij reglementair verplicht daarvoor te waarschuwen (een zogenaamde 'vooraankondiging'), zodat de betrokkene nog in de gelegenheid wordt gesteld de registratie te voorkomen. In beginsel rust op de deelnemer de plicht om aannemelijk te maken dat zij een vooraankondiging heeft verzonden, indien de klager dat betwist.

De administratie van de deelnemer kan tot bewijs strekken. Het is vaste jurisprudentie van de Geschillencommissie dat de deelnemer door overlegging van kopieën van brieven de verzending van de vooraankondiging aannemelijk kan maken. De deelnemer heeft daaraan voldaan. Uit de door de deelnemer overgelegde stukken is voldoende gebleken dat de deelnemer op 31 december 2015 een brief heeft verzonden naar het bij haar bekende adres met daarin de vereiste vooraankondiging. Dat betrokkene stelt deze niet te hebben ontvangen, doet aan het voorgaande niet af. De deelnemer heeft gesteld dat zij alle brieven naar het haar bekende adres heeft gestuurd, waarvan betrokkene niet betwist deze te hebben ontvangen, behalve de vooraankondiging. De vooraankondiging is verstuurd conform de overgelegde kopie en niet retour ontvangen. Hiertegenover heeft betrokkene geen omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt waarom hij de vooraankondiging toch niet heeft ontvangen. De Commissie neemt daarom aan dat betrokkene de vooraankondiging wel heeft ontvangen, wellicht niet heeft gelezen of het belang ervan niet heeft onderkend, althans overweegt de Commissie dat het in de risicosfeer van betrokkene ligt dat hij de vooraankondiging niet heeft ontvangen.

Een code 2 moet door de deelnemer worden geplaatst als de vordering geheel wordt opgeëist. Vaak valt dat moment samen met het moment waarop de vordering ter incasso wordt overgedragen aan een deurwaarder. De deelnemer heeft als datum bij de code vermeld 4 februari 2016. Uit de stukken blijkt dat omstreeks die datum de vordering daadwerkelijk is opgeëist. In zoverre is de registratie van de code 2 in overeenstemming met de feiten en correct.

De deelnemer heeft hiermee aangetoond dat zij de betrokkene op de hoogte heeft gebracht van het openstaande saldo en hem heeft gewaarschuwd voor de BKR-registratie. Uiteindelijk is de vordering door middel van een betalingsregeling met het incassobureau in november 2016 betaald. De betrokkene stelt dat hij reeds op 18 oktober 2016 de vordering heeft betaald. De betrokkene heeft een brief van de deurwaarder in zijn bezit d.d. 28 oktober 2016 dat de deurwaarder het dossier heeft gesloten. Ter zitting wordt met de deelnemer afgesproken dat zij de datum van ontvangst van de betaling in haar administratie zal nazoeken, waarna – indien noodzakelijk – de werkelijke einddatum van de overeenkomst zal worden aangepast.

De Commissie zal vervolgens moeten toetsen of de registratie voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij/zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij/zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

De Commissie ziet onvoldoende aanleiding de belangenafweging in het voordeel van betrokkene te laten slagen. De betrokkene heeft niet aangetoond dat hij een concreet belang heeft bij verwijdering van de registratie. Hij verwacht dat hypotheekaanvragen zullen worden afgewezen als gevolg van de negatieve registratie maar heeft erkend dat hij geen hypotheekaanvragen heeft gedaan die vervolgens zijn afgewezen. Verder heeft betrokkene zich niet als goed debiteur gedragen door geen contact te zoeken met de deelnemer naar aanleiding van zijn betalingsproblemen. Hij heeft wel een betalingsvoorstel gedaan aan het incassobureau, maar geen begin gemaakt met betalingen, hoewel hij daartoe verplicht was. Het is wel opmerkelijk dat het incassobureau de voorkeur gaf aan

telefonische communicatie boven het (schriftelijk) maken van afspraken over afbetaling van de schuld, maar dat kan er niet toe leiden dat – alles overziende – de belangenafweging in het voordeel van betrokkene kan slagen. De registratie is niet disproportioneel. De klacht wordt ongegrond verklaard.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.